

SENOMEN

Čarobna knjiga

SENOMEN

11

SVEVREMENE NOĆI

Scenario

NIL GEJMAN

Crtež

GLEN FABRI
MILO MANARA
MIGELANŠO PRADO
FRENK KVAJTLI
F. KREG RASEL
BIL SINKEVIČ
BARON STORI

Kolor

LOVERN KINDŽIJERSKI
KRISTOFER ČAKRI

Naslovne strane

DEJV MAKIN

Prvo poglavlje

S M R T
Smrt i Venecija

Crtež

F. KREG RASEL

Kolor

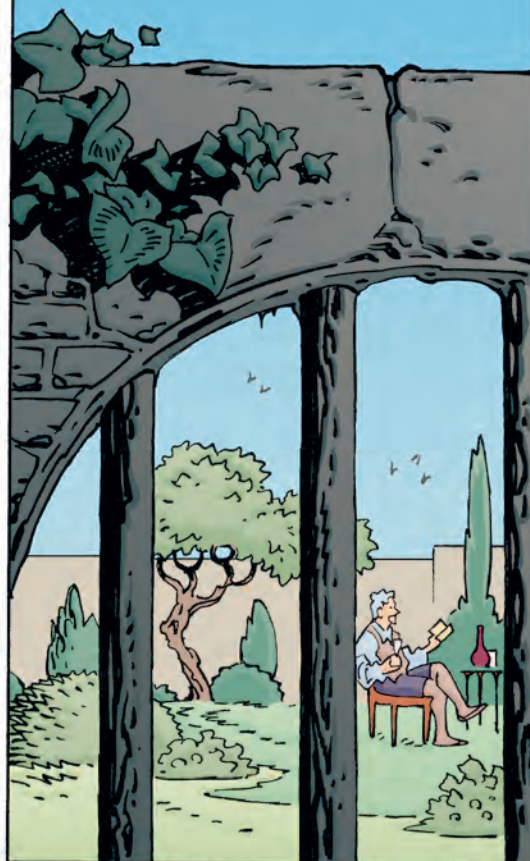
**LOVERN
KINDŽIJERSKI**

Ovde, gde se tama zatvara nada mnom, kao voda kanala ili raka, priповeđam ovu priču.

ISTROŠILI SU SVOJU BUDUĆNOST JEDNAKO KAO ŠTO SU ISTROŠILI SVOJU PROŠLOST, SVE U JEDNOM DUGOM DANU, IZNOVA I IZNOVA.

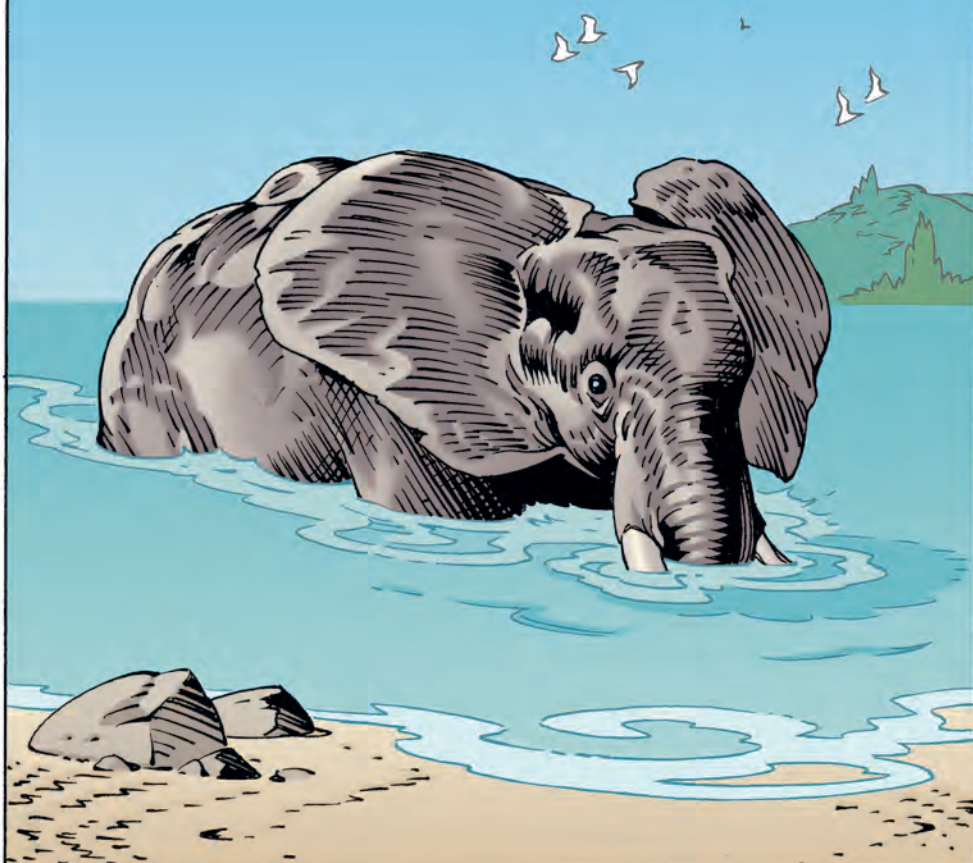
GROF KOME JE PALATA PRIPADALA ZAKLJUČIO JE DA MU JE ŽELJA DA GA SMRSKA I UBIJE MUŽJAK SLONA IZMEĐU DVE PRELEPE DEVICE U TRENUTKU ORGAZMA.

CELIM OSTRVOM SE ISTOG TRENA RAŠIRILA ŠALA DA JE DO DEVICA BILO TEŽE I SKUPLJE DOĆI NEGO DO SLONA, PREMDA JE ZAPRAVO ISTINA BILA OBRNUTA.

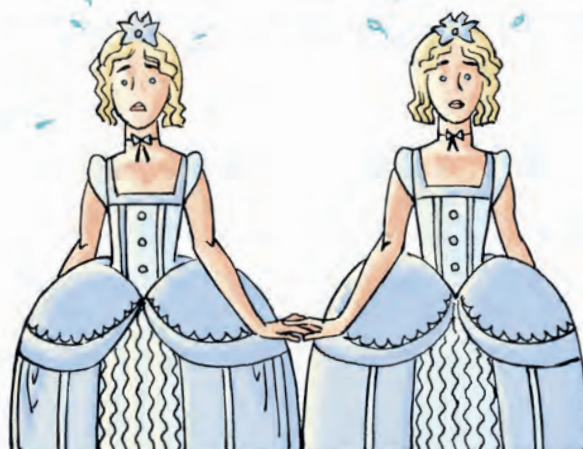
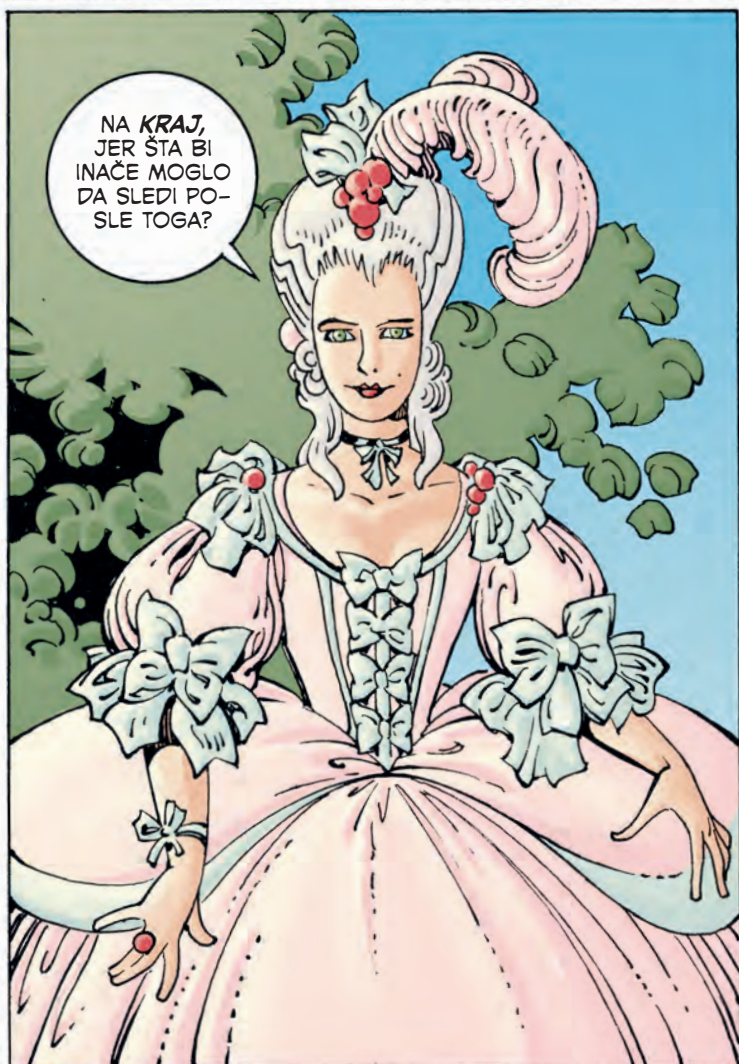
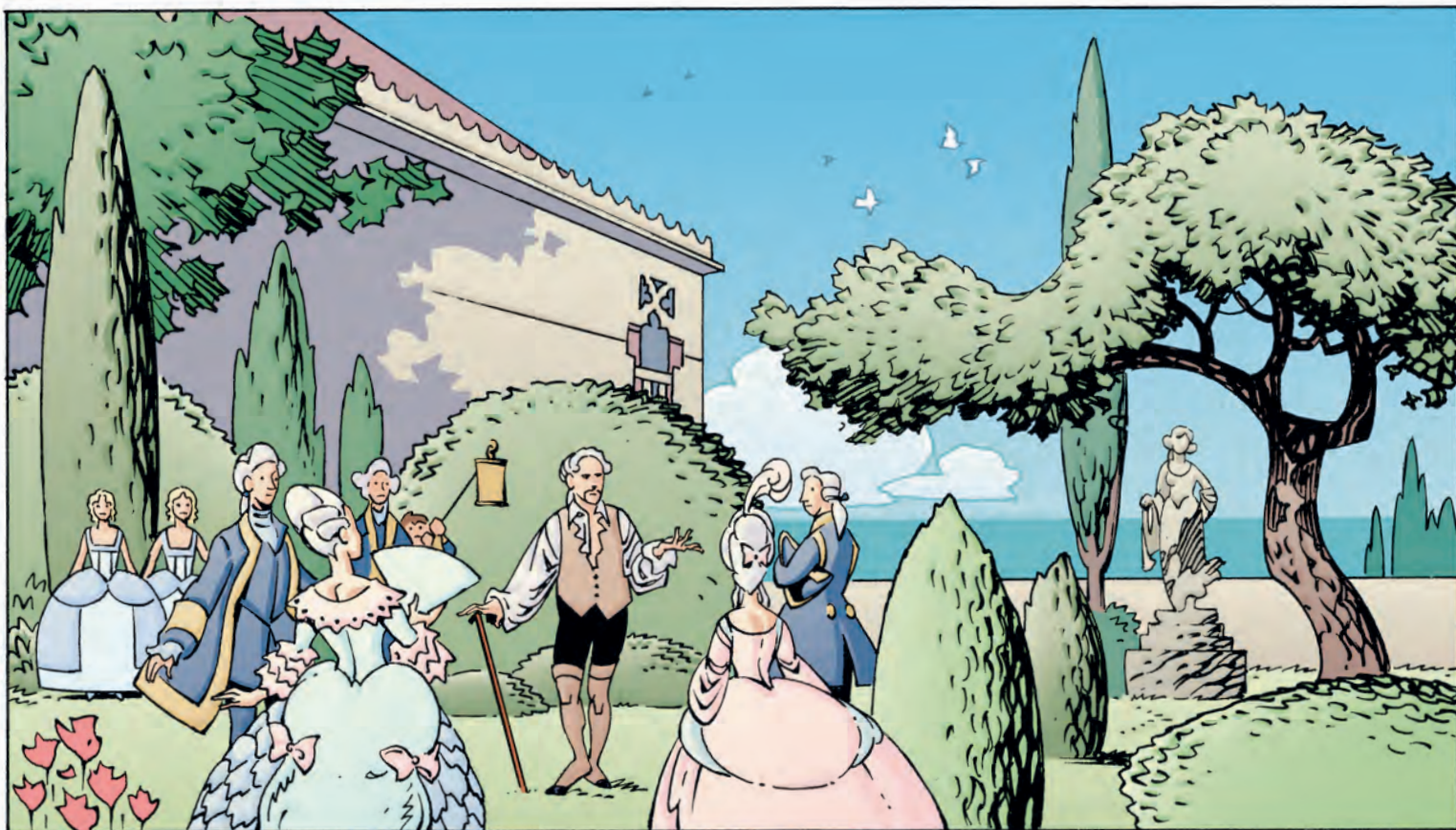
SLON JE DOPLIVAO DO OSTRVA ISPRED GROFOVOG ČUNA I IZAŠAO NA TLE TAČNO U TRI PO PODNE.

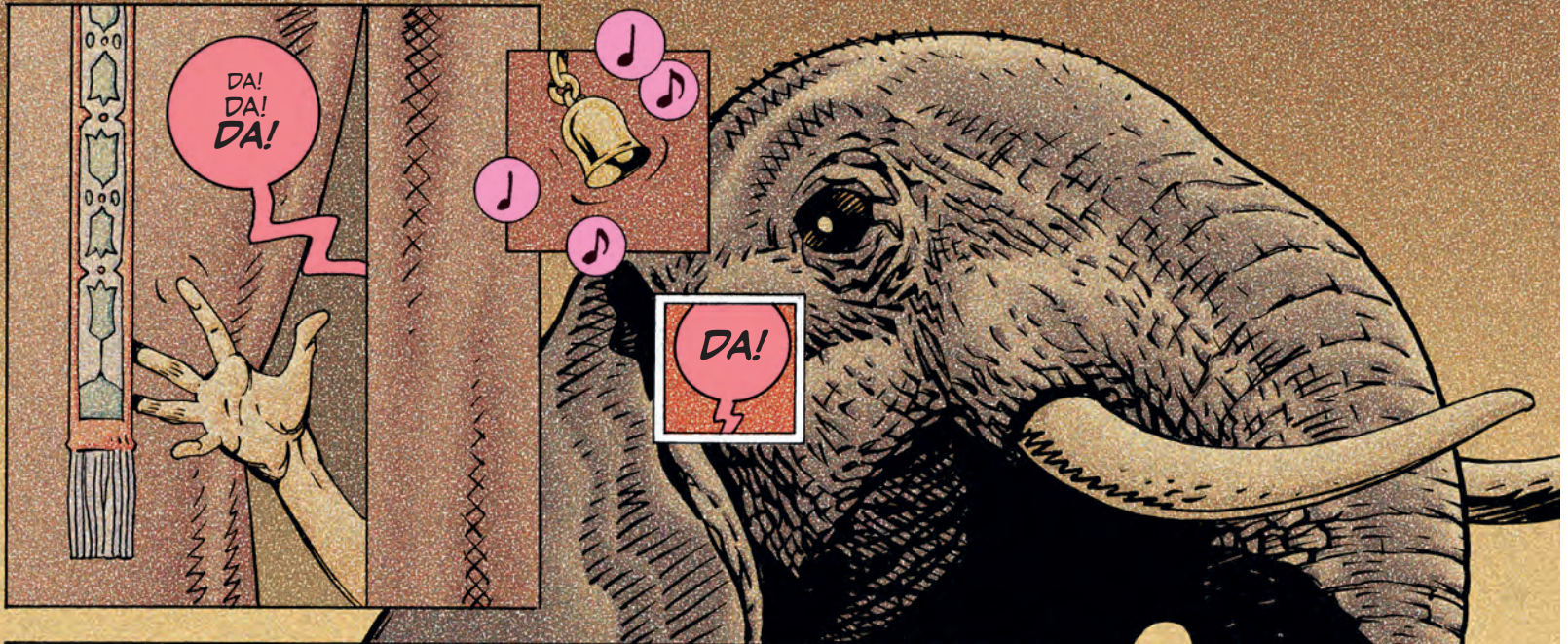
U TRI SATA I DVA MINUTA JATO SNEŽNOBELIH GUGUTKI
VINULO SE U VAZDUH I POLETELO PREKO OSTRVA.

GROF SE POSAVETOVAO S PRIJATELJIMA, BLISKIMA, SLUGAMA, LJUBAVNICOM, PA ČAK I, NEVOLJNO, SA SVOJOM ŽENOM KAKO BI USTANOVIO DA LI BI NJEGOV SLONOVSKI USUD U EKSTAZI NAJBOLJE BILO POSTAVITI NA POČETAK ILI SVRŠETAK NOĆNOG SLAVLJA.

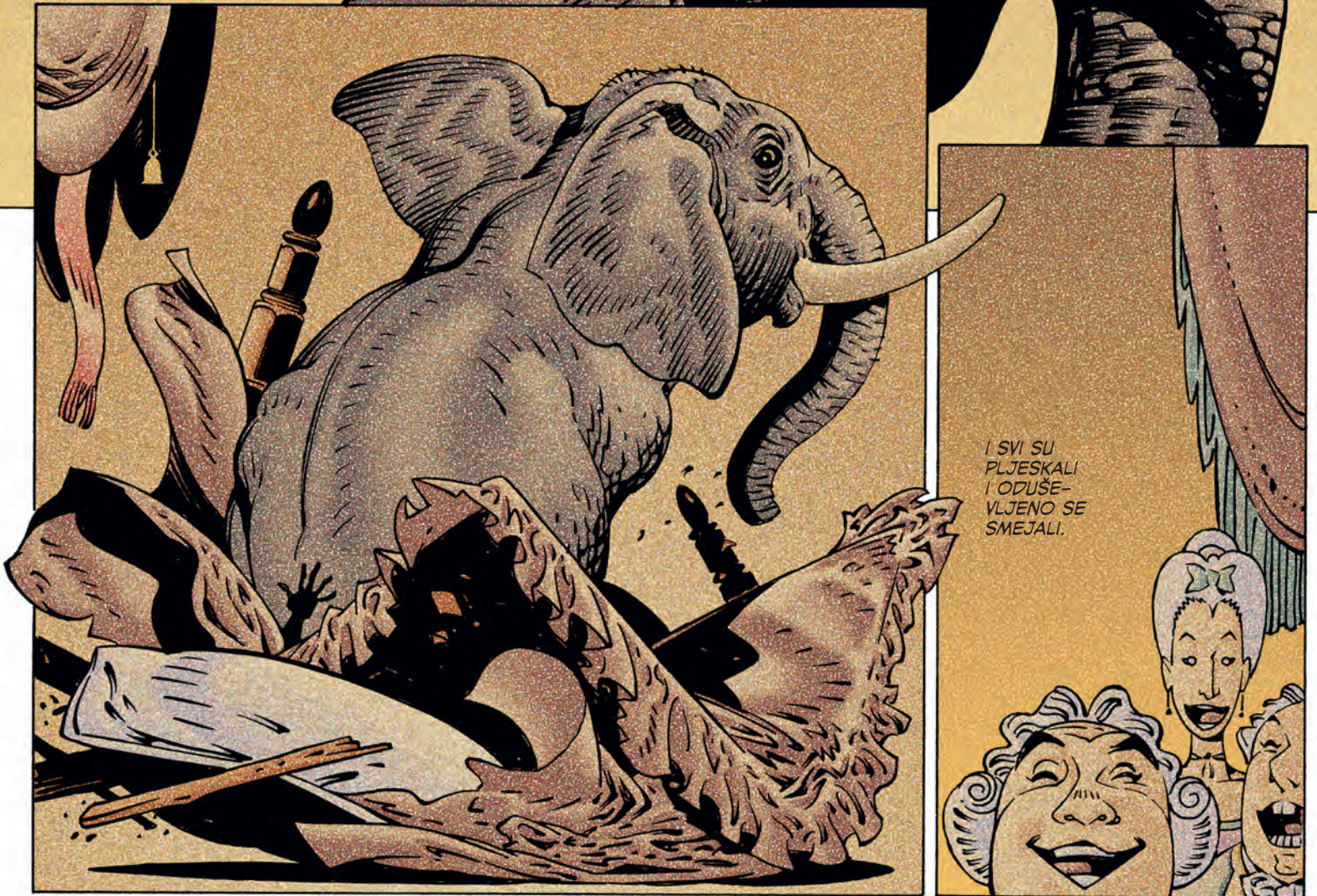

I KAD JE SVE BILO POSTAVLJENO NA SVOJE MESTO:

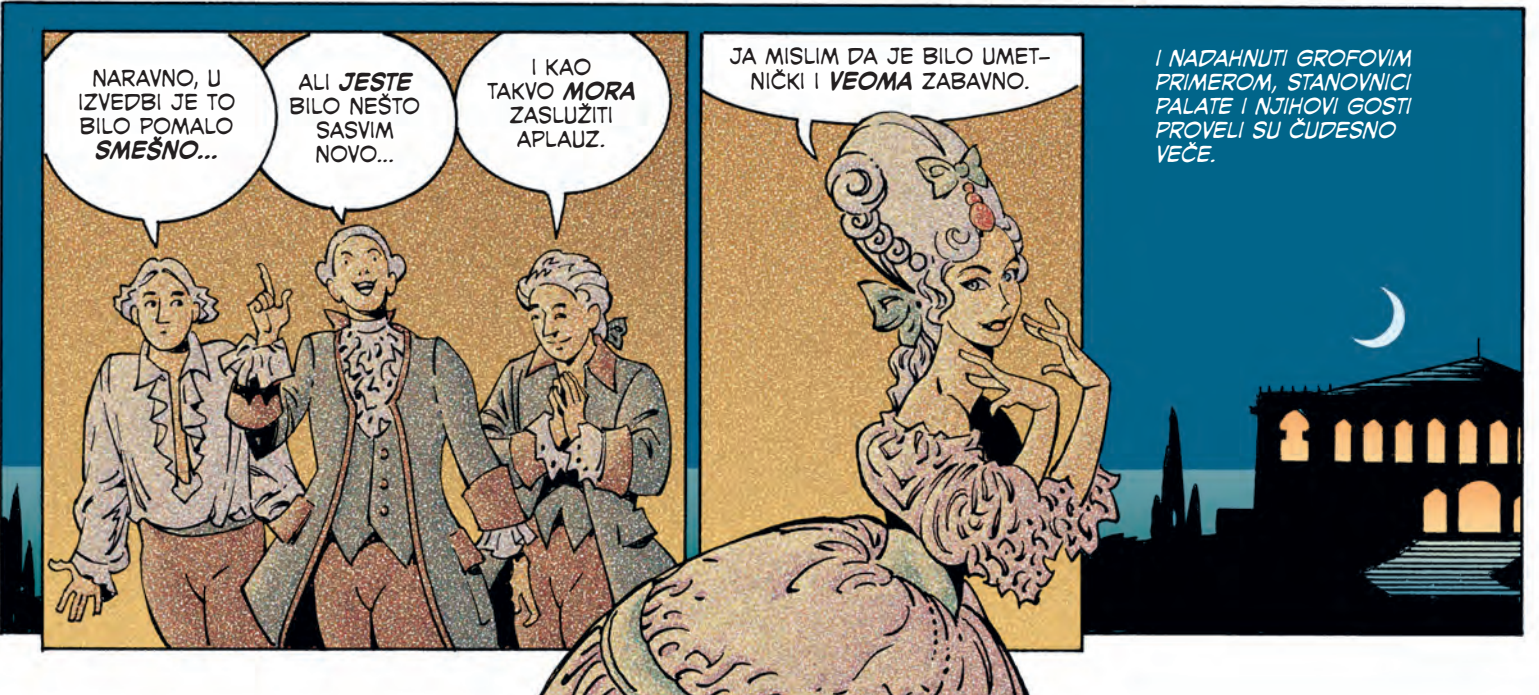

DA!
DA!
DA!

DA!

I SVI SU
PLJESKALI
I ODUŠE-
VLJENO SE
SMEJALI.

NARAVNO, U
IZVEDBI JE TO
BILO POMALO
SMEŠNO...

ALI **JESTE**
BILO NEŠTO
SASVIM
NOVO...

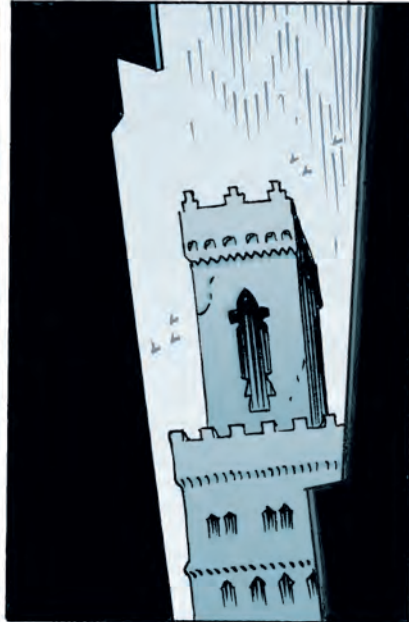
I KAO
TAKVO **MORA**
ZASLUŽITI
APLAUZ.

JA MISLIM DA JE BILO UMET-
NIČKI I **VEOMA** ZABAVNO.

I NADAHNUTI GROFOVIM
PRIMEROM, STANOVNICI
PALATE I NJIHOVI GOSTI
PROVELI SU ČUDESNO
VEČE.

Koraćam kraj kanala punih odjeka, zelenih kao staro staklo, i kuća zatrovanih i starijih od greha...

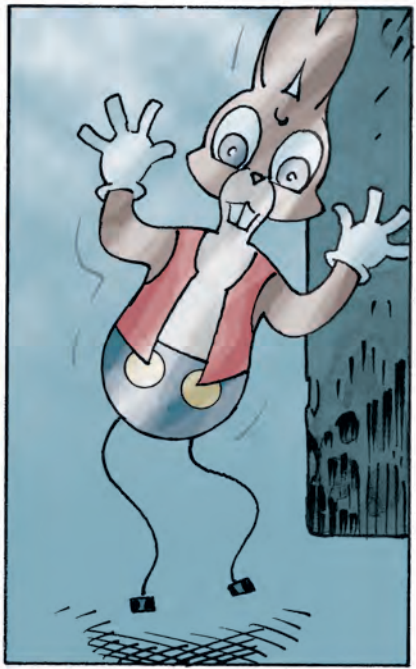
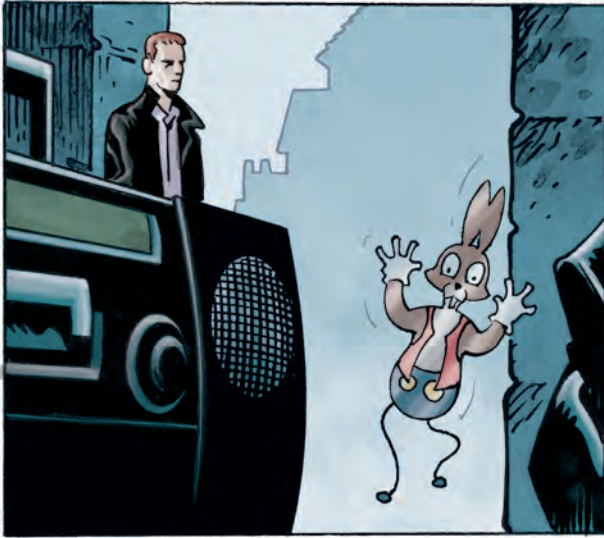

... i čujem zvona - crkvena zvona, kako obeležavaju sat...

... i prodorno pištanje i škičanje mobilnih telefona.

Italijanski, koji sam naučio u detinjstvu, uglavnom sam zaboravio, što znači da je većina glasova koje čujem oko sebe prijatna, ohrabrujuća, ali ne i relevantna. Ne pokušavam da pronatnem smisao u onome što čujem.

Čak ni kad se to što čujem pretvori u tanku, neumoljivu techno-verziju „Makarene“.

VIDITE MAGNETE NA STOPALIMA? I MAGNET NA GLAVI? OSEĆAJU MUZIKU, PLEŠU. KAO ŠTO PLEŠE ONA KONZERVA KOKA-KOLE.

DA?

SAMO PET DOLARA KOMAD.

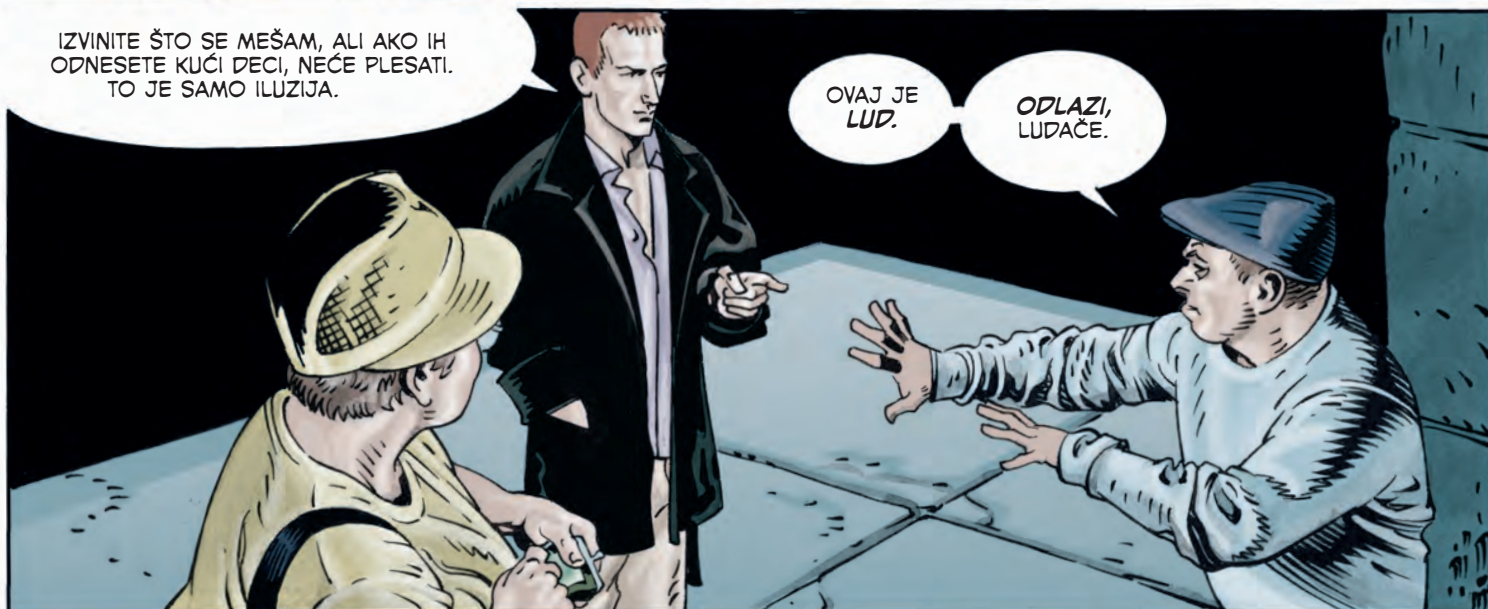
O! TAKO SU SLATKE. A KAKO DA IH NATERAM DA PLEŠU?

STAVITE IH BLIZU ZVUČNIKA, PUSTITE MUZIKU, PA ĆE PLESATI. SAMO PET DOLARA.

ZA VAS DESET ZA ČETRDESET DOLARA.

O, KAKO SU SAMO SLATKE. MOJI UNUČIĆI ĆE SE ODUŠEVITI...

IZVINITE ŠTO SE MEŠAM, ALI AKO IH ODNESETE KUĆI DECI, NEĆE PLESATI. TO JE SAMO ILUZIJA.

OVAJ JE LUD.

ODLAZI, LUDAČE.

U TORBI JE MOTOR. UZICA OD MONOVLAKNA PROUVČENA JE OD TORBE DO KASETOFONA. LUTKE VISE NA UZICI I TRZAJU SE GORE-DOLE.

MAGNETI SU TO!

NEMA MAGNETA, NEMA MAGIJE. SAMO UZICA TOLIKO TANANA DA JE NE VIDITE DOK SE POMERA. ALI AKO ŽELITE DA PLATITE PET DOLARA ZA PAPIRNU LUTKU, SAMO NAPRED.

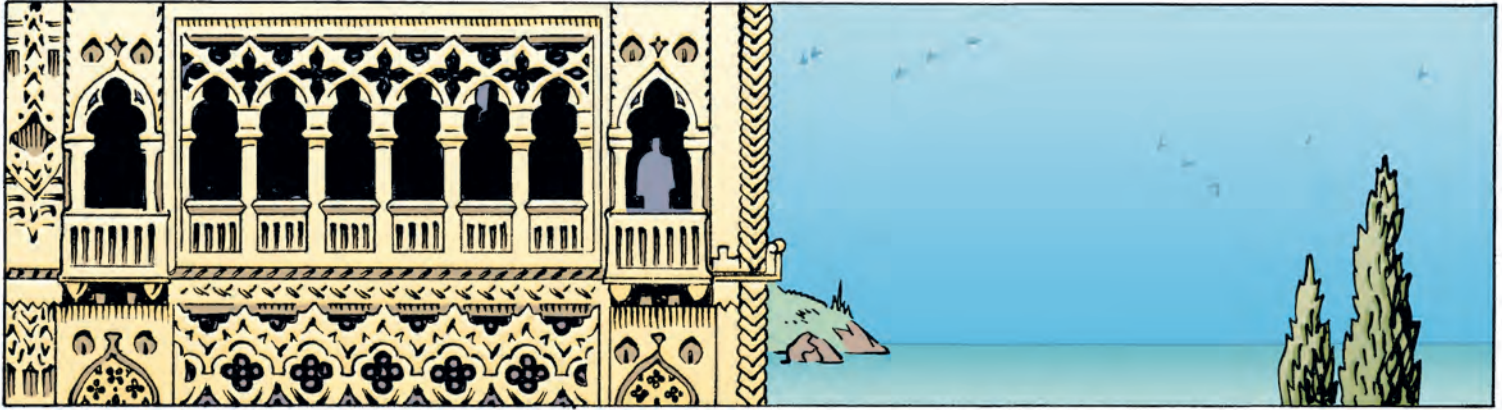
TAKO ĐAKLE. HVALA, MLADIĆU.

EH. OVAKO ZARAĐUJEM ZA ŽIVOT. MOLIM TE, OSTAVI ME NA MIRU.

U pravu je. Postoje i gori načini da se čovek izdvojava. Ostavljam ga na miru.

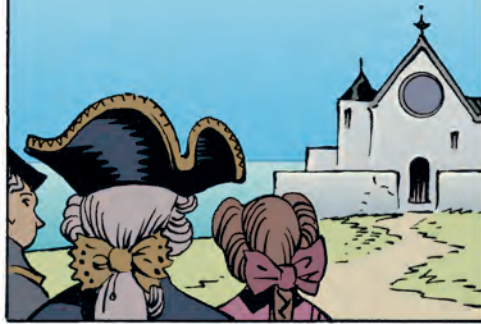
GROF JE USTAO U DEVET I OBJAVIO DAN POKAJANJA I STIDA.

ZA RUČAK SU POSLUŽENI SAMO BAJAT HLEB, SUŠENA RIBA I RAZVODNJENO VINO.

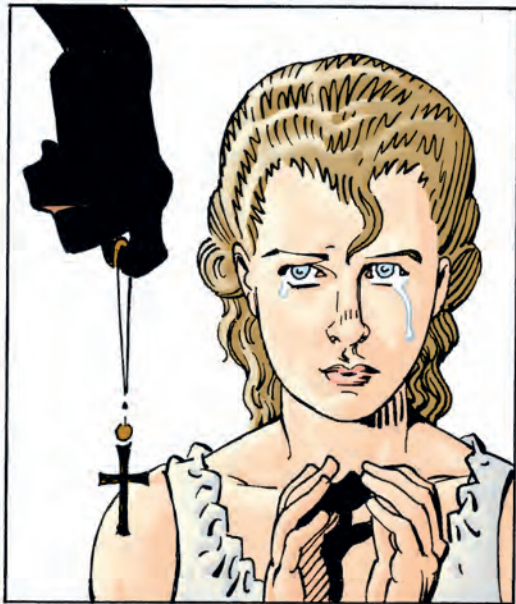
DELEGACIJA IZ PALATE POSETILA JE MANASTIR NA SEVERNOJ OBALI OSTRVA...

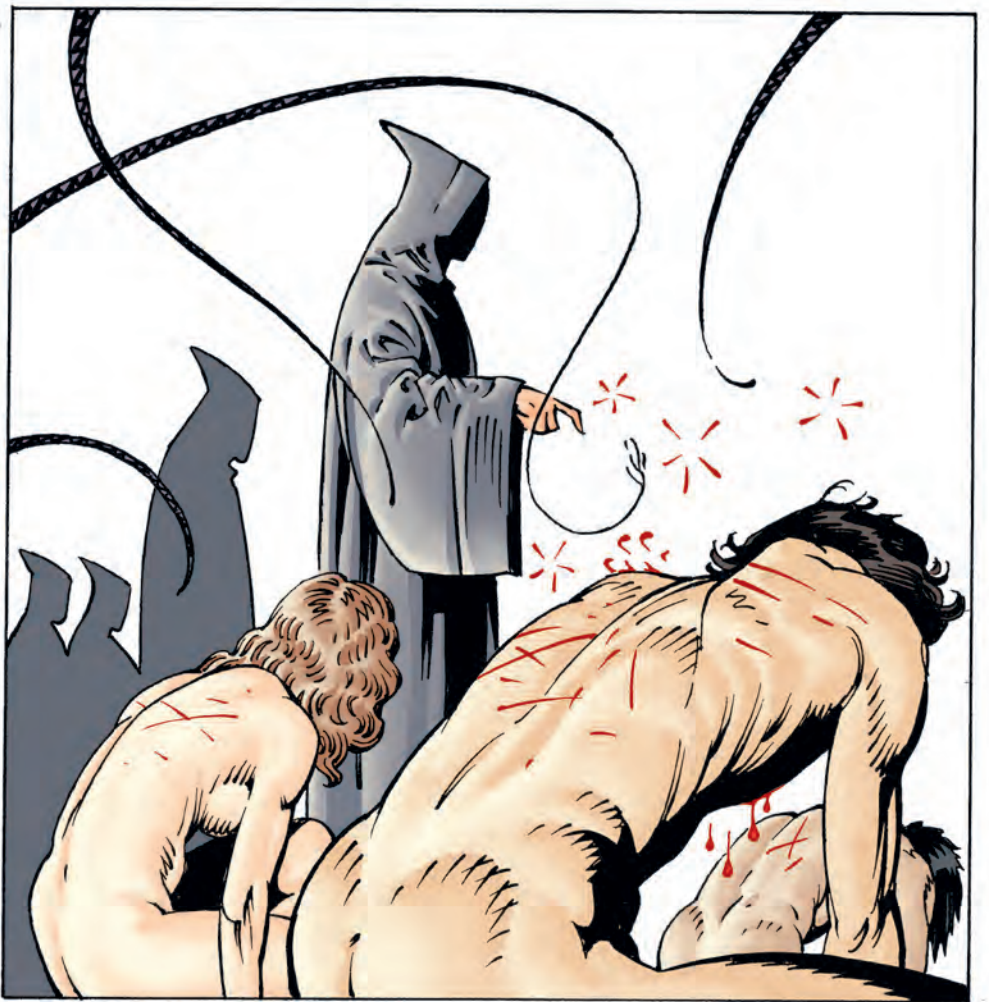
... I ČETA MONAHA, SUMORNIH I SVETIH LJUDI, DO POSLEDNJEG, POJAVILA SE U PALATI U DVA PO PODNE.

U TRI SATA I DVA MINUTA PO PODNE JATO SNEŽNOBELIH GUGUTKI VINULO SE U VAZDUH I POLETELO PREKO OSTRVA.

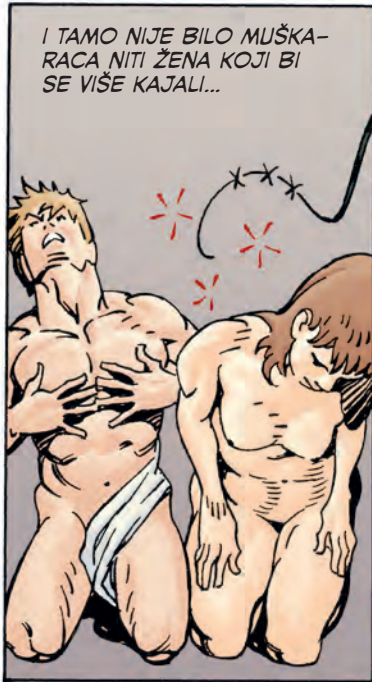

ISPOVESTI SU BILE IZ SRCA, PROPRAĆENE SUZAMA.

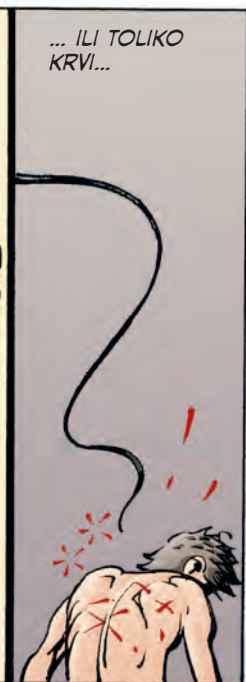
I KAD SU SE ISPOVEDILI, POKAJNICI SU KLEKLI DA BI IH BIČEVALI PO GOLIM LEĐIMA, ŠIBALI SVE DOK IM KOŽA NIJE BILA SVA ISEČENA I DOK IM KRV NIJE POTEKLA PO MOZAIKU NA PODU PALATE.

I TAMO NIJE BILO MUŠKARACA NITI ŽENA KOJI BI SE VIŠE KAJALI...

... ISKRENIJE LILI GORKE SUZE...

... ILI TOLIKO KRVI...

... OD GROFA LIČNO.

MOLILI SU SE...

... KUKALI...

... KAJALI SE...

... I KRVARILI DO PONOĆI.

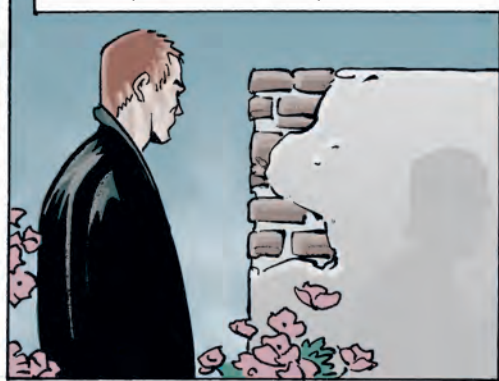
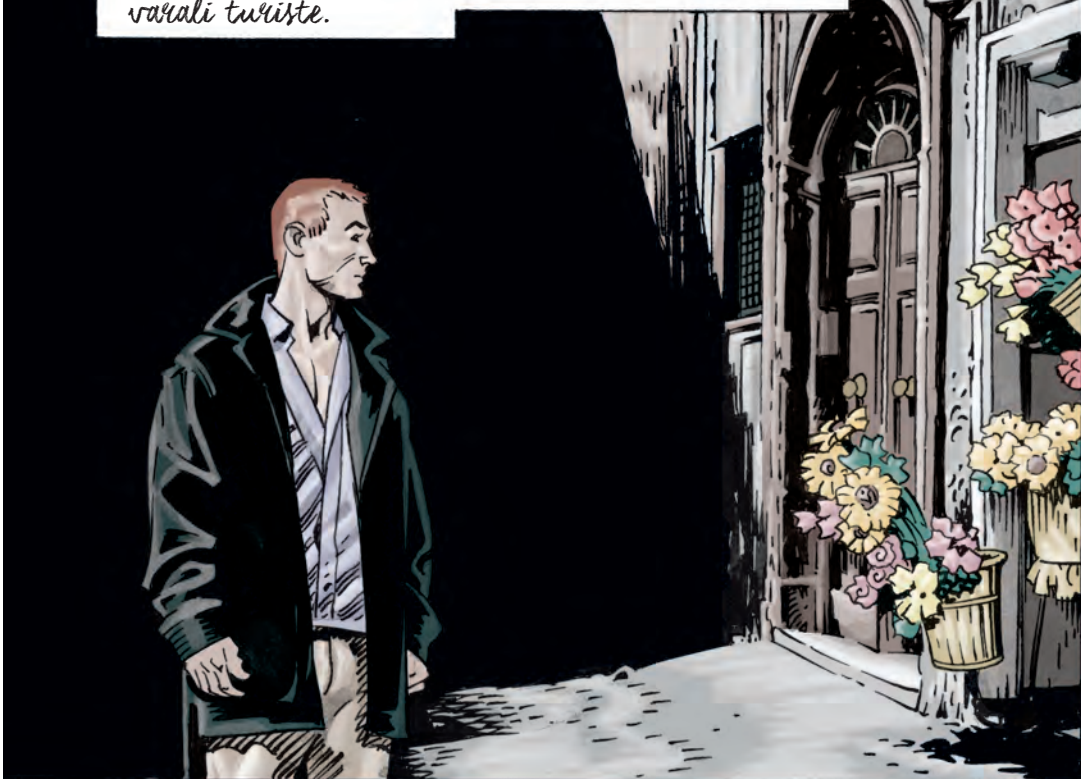
ČUDESAN SVRŠETAK SAVRŠENOG DANA.

Tu u Veneciji posetioce lišavaju njihovog novca već toliko dugo da im to mora ići od ruke. Obično daju nešto vredno za taj novac. Poslednji susret mi je ostavio gorak ukus u ustima. Kad sam ovde bio kao dečak, nisu varali turiste.

Što to me ponovo navodi da se prisjećam.

Sećao sam se ovoga previše često; tako sada više ne mogu da budem siguran sećam li se samog događaja ili sopstvenog sećanja na događaj.

Dveli dan bez vetra. Gušteri na kladu od opeke oprečno me gledaju.

Mogli ste ih uhvatiti ako ste bili dovoljno brzi. Ali ako biste ih dograbili za rep, on bi se otkinuo i ostao da vam se migolji u šaci, dok bi gušter pobegao.

Boravio sam kod strine i strica, s braćom i sestrom. Nisam dobro govorio italijanski, ali mogli su da me razumeju - i svi smo pomalo govorili engleski.

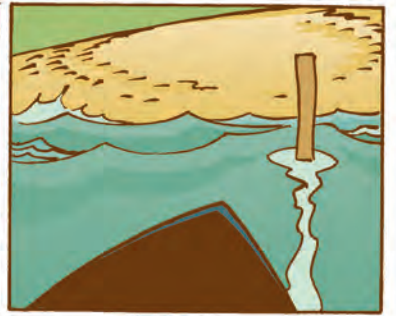
Utovarili smo hranu za izlet i boce voćnog soka i vina u stričev vaporet, vodeni taksi koji je vozio, pa smo se otisnuli u lagunu i došli do ostrva.

U Venecijanskoj laguni ima mnogo ostrva. Tokom godina su sva ona nastanjena, rekao mi je stric dok sam ponosno upravljao čamcem. Ali vremena se menjaju. Dok smo prolazili, pokazivao je ostrva na kojima su fabrike, kasarne, municija, manastiri.

Sećam se kako se voda ljeskala, ljeskala, ljeskala uz bok motornog čamca.

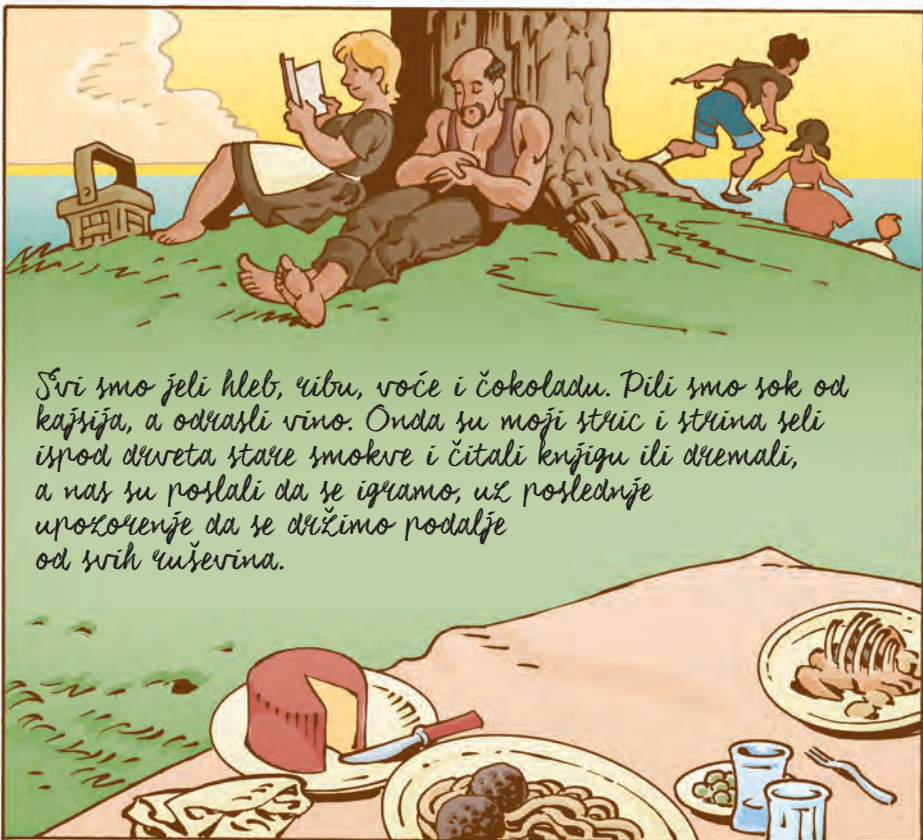
KAD SAM BIO MLADIĆ, U VOJSCI, BILI SMO STACIONIRANI NA OVOM OSTRVU. NA SEVERNOJ STRANI JE STARI MANASTIR.

SAD SU TO SAMO RUŠEVINE. ALI OVO JE DOBRO MESTO ZA IZLET.

DRŽITE SE DALJE OD RUŠEVINA. SIGURNO SU OPASNE.

DA, STRIĆE.

Svi smo jeli hleb, ribu, voće i čokoladu. Pili smo sok od kajrija, a odrasli vino. Onda su moji stric i strina seli ispod drveta stare smokve i čitali knjigu ili dremali, a nas su poslali da se igramo, uz poslednje upozorenje da se držimo podalje od svih ruševina.

Ograli smo žmurke na južnoj polovini ostrva, verali se preko ruševnih zidova.

Meni je igra dosadila, ili su se moji rođaci previše dobro sakrili.

Nastavio sam da hodam...

ZDRAVO,
SERGEJU.

JESTE LI
VIDELI U BLIZI-
NI NEKU DRUGU
DECU KAO ŠTO
SAM JA? **IGRALI**
SMO SE.

NIKOGA
OVDE NISAM
VIDELA VEĆ
DUGO.

*Nije mi se činilo čudno
što ona zna kako se
lovem niti što govori
mojim jezikom.*

A ŠTA TO
RADITE?

POSMATRAM
TU KAPIJU.
ČEKAM DAN
KADA ĆE SE
OTVORITI.

PA ZAŠTO JE PROSTO
NE **ZAOKUPITE?**

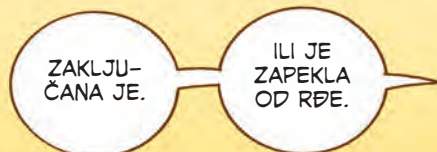

TO NE BI BILO **FER.**
A I ZAŠTO MISLIŠ DA
BIH STIGLA NA **ISTO**
MESTO AKO BIH JE
ZAOKUPILA?

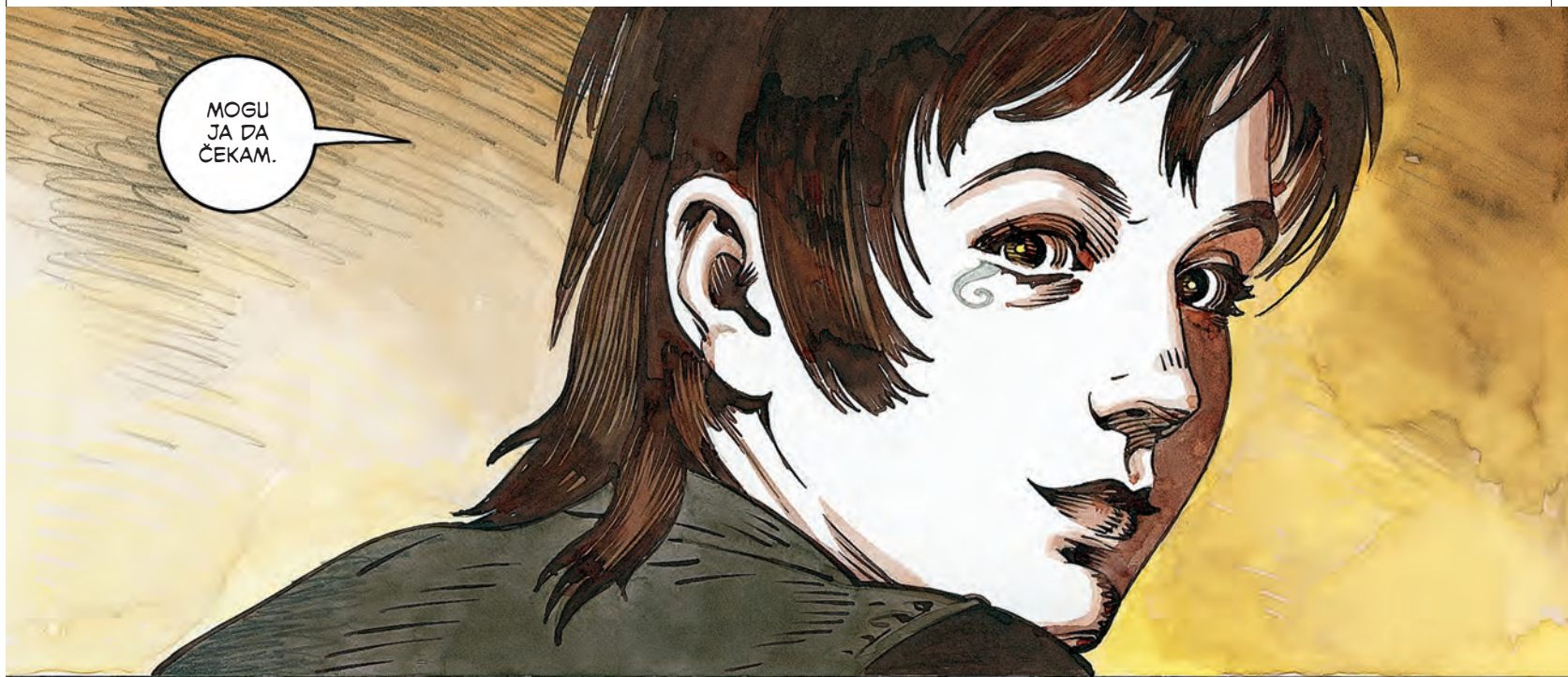
ZAKLJU-
ČANA JE.

ILI JE
ZAPEKLA
OD RĐE.

NEĆE
DA SE
OTVORI.

MOGU
JA DA
ČEKAM.

MMM
FFF

SERGEJU!

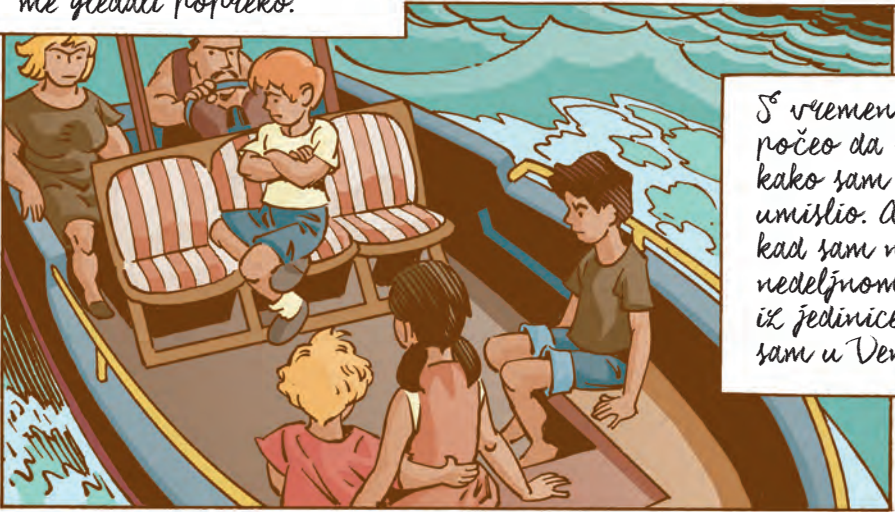

GDE
SI BIO?

ZAŠTO NISI
DOŠAO KAD SMO
TE DOZIVALI?

TRAŽIMO TE
SATIMA! TATA JE
BESAN KAO
RIS!

Nekako, samo što nije pao mrak. Nije me bilo satima. Rekao sam da sam zaspa, i možda je to bilo tačno. Obrukao sam se i do kraja boravka su me gledali popreko.

Štoviše, u vrijeme sam počeo da verujem kako sam sve samo umislio. A sada, kad sam na dvo-nedeljnom dopustu iz jedinice, opet sam u Veneciji.

